

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 6/2026-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKČIA] [REDAKČIA] [REDAKČIA] [REDAKČIA] zastúpeného JUDr. Michalom Hrivnákom, advokátom, Krížna 44, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B1-14C/12/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 19. decembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B1-14C/12/2023. Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov. Zároveň žiada o priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 2 000 eur a náhrady trov konania.
2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ vystupuje v procesnom postavení žalobcu v civilnom sporovom konaní vedenom na mestskom súde, pričom žaloba bola doručená Okresnému súdu Bratislava I (t. j. právnenému predchodcovi mestského súdu, pozn.) 11. mája 2023 a do dňa podania ústavnej sťažnosti v ňom nebolo právoplatne rozhodnuté.
3. Sťažnostná argumentácia je založená na tvrdenom porušení označených práv zbytočnými prietahmi mestského súdu. Sťažovateľ zrekapituloval priebeh napadnutého konania prostredníctvom chronologického prehľadu procesných úkonov, pričom osobitne poukázal na skutočnosť, že medzi jednotlivými úkonmi sú súvislé obdobia nečinnosti.

Od 11. februára 2025, keď bolo mestskému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľa, až do dňa podania ústavnej sťažnosti bol mestský súd v napadnutom konaní kontinuálne nečinný. Procesné úkony dosiaľ boli výlučne korešpondenčnej povahy, pričom aj táto činnosť súdu je podľa sťažovateľa neprimerane dlhá, nesústredená a bez efektu na nariadenie pojednávania vo veci samej. Dĺžku konania nemožno odôvodniť ani zložitou vecou, ani správaním strán sporu, ktoré na výzvy súdu reagovali bez zbytočných prietahov.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstata ústavnej sťažnosti spočíva v tvrdenom porušení označených základných práv podľa ústavy a dohovoru zbytočnými prietahmi mestského súdu v napadnutom konaní, ktorý bol v konaní opakovane nečinný a konal neefektívne.

5. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť. Podľa tejto judikatúry v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. Humen proti Poľsku, rozsudok z 15. 10. 1999, body 58 a 69, Calvelli a Ciglio proti Taliansku, rozsudok zo 17. 1. 2002, body 64, 65 a 66).

6. Ústavný súd tiež vo svojej judikatúre opakovane pripomína, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, sťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

7. Napadnuté konanie trvá ku dňu podania ústavnej sťažnosti 2 roky a 7 mesiacov, čo aj s prihliadnutím na označené obdobia nečinnosti zo strany konajúceho súdu možno označiť ako dobu hraničnú, avšak stále súladnú s obsahom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorých porušenie sťažovateľ prostredníctvom ústavnej sťažnosti namieta.

8. Ústavný súd preto odmietol ústavnú sťažnosť v častiach namietajúcich porušenia čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenú.

9. Na margo porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy zbytočnými prietahmi súdu ústavný súd konštatuje, že vzhľadom na argumentačné prepojenie daného práva s právami podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru nemohlo v súčasnosti dôjsť ani k porušeniu predmetného práva. Zo stabilizovanej judikatúry ústavného súdu totiž vyplýva, že

k vysloveniu porušenia základného práva na súdnu ochranu môže dôjsť v prípade, ak namietané zbytočné prietahy, ako aj celková doterajšia dĺžka preskúmaného súdneho konania signalizujú, že v postupe súdu došlo k pochybeniam takej intenzity, že s ohľadom aj na ďalšie konkrétne okolnosti posudzovanej veci (najmä predmetu konania, teda toho, čo je pre sťažovateľa v stávke) možno uvažovať o odmietnutí spravodlivosti – *denegatio iustitiae*.

10. Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa aj vo zvyšnej časti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

11. Napokon ústavný súd uzatvára, že ak by ďalší priebeh napadnutého konania signalizoval vznik prietahov zo strany mestského súdu, toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľovi, aby po splnení všetkých zákonných podmienok predložil ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. januára 2026

Libor Duľa
predseda senátu